

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes, det var et ret interessant svar, vi her fik fra justitsministeren.

Den 21. juni 1991 blev der af Retsudvalget stillet en stribe spørgsmål til justitsministeren på baggrund af den undersøgelse, Retsudvalget fik overgivet i 1990, spørgsmål om, hvor ofte et krav om dørlukning under grundlovsforhør afvises, i hvilke politikredse der inden for det seneste år er blevet afvist et krav om dørlukning under grundlovsforhør, hvordan navneforbud fordeler sig på forskellige sagstyper, især forholdet mellem økonomisk kriminalitet og andre kriminalitetsformer, om der er sammenhæng mellem forbrydelsens grovhed og hyppigheden af navneforbud, hvor ofte kravet om navneforbud afvises, og sådan remsede jeg op ved førstebehandlingen den 7. november 1991.

Vi stillede spørgsmålene den 21. juni 1991, og såvel i juni 1991 som den 7. november 1991 svarede justitsministeren mig, at man ikke var i stand til at svare på spørgsmålene, fordi undersøgelsen ikke gav grundlag for det. Så synes jeg egentlig, det er ret fantastisk, at ministeren her i dag siger, at vi bare kunne have spurgt. Vi har nu to gange fået at vide, at der ikke kan gives svar på baggrund af undersøgelsen, og derfor er jeg nødt til at sige til justitsministeren, at hvis vi ikke kan få svar på de her ting, uden at der skal foretages en ny undersøgelse, undrer det mig, at vi har ikke har fået det frem noget tidligere, men ellers må vi prøve i Retsudvalget.

Jeg mener faktisk, at der stadig væk er behov for at få disse svar frem, uanset om det er ressourcekrævende.

Justitsministeren (Engell):

Til fru Kirsten Jacobsen: Der gælder i retsplejeloven et regelsæt, som er generelt, det vil sige, at det dækker alle de situationer, som domstolene skal forholde sig til. Med et domstolsvæsen, der består af dygtige og uafhængige dommere, har vi nu engang besluttet, at kompetencen er delegeret til dommerne, som i de konkrete domsforhandlinger tager stilling til begæringer om dørlukning og navneforbud. Jeg ser intet som helst grundlag for, at man gennem lovændringer, der diskriminerer en bestemt sektor, en bestemt branche, pludselig

skulle hænge den særligt ud eller give den en særlig svækket retsstilling, og jeg har fuld tillid til domstolene og ønsker ikke på nogen som helst måde at anfægte deres selvstændige, uafhængige kompetence til at træffe afgørelse i disse sager.

Lad mig så lige sige, at jeg ikke mener, at der er fremkommet nogen argumenter, heller ikke fra fru Kirsten Jacobsen, der giver belæg for, at loven skulle ændres, så der her skulle ske en forskelsbehandling, fordi der i et antal konkrete sager er kommet kendelser, som fru Kirsten Jacobsen åbenbart ikke bryder sig om. Det synspunkt har jeg ikke.

Til fru Lissa Mathiasen: Jeg erindrer også de besvarelser, og dem skal jeg også henholde mig til. Som fru Lissa Mathiasen ved, blev den undersøgelse, der blev gennemført ved en række repræsentative retter i juli 1990, netop igangsat på Justitsministeriets foranledning på baggrund af en debat, der havde været om omfanget af dørlukninger og navneforbud, men det er klart, at undersøgelsen ikke var altomfattende. Det var vigtigt at få skaffet et grundlag for at kunne forholde sig til, om der var belæg for den kritik, der var fremkommet i nogle medier, også fra en række journalisters side, og det viste undersøgelsen at der ikke var.

Det er klart, at man med udgangspunkt i en undersøgelse, som kun vedrører en del spørgsmål, ikke kan besvare mange af de spørgsmål, som fru Lissa Mathiasen her stiller, og det, jeg pegede på, var bare, at hvis man skal tilvejebringe yderligere statistisk materiale, kan det være en relativt ressourcekrævende omgang. Så er spørgsmålet, om de oplysninger anses for at have en sådan betydning, at det skal lægges oven i domstolenes mange andre og vigtigere opgaver.

Det, jeg siger, er, at det vil jeg da meget gerne drøfte med Retsudvalget, men så må man også være klar over, at det er noget, der vil kræve en særlig indsats.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er ganske klar over, at reglerne er sådan, at det er dommernes suveræne afgørelse, hvorvidt der skal nedlægges navneforbud og referatforbud, og det er der da heller ikke nogen der ønsker at ændre. Men hvis man kommer ud for en situation som den af mig beskrevne,